

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. na četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvo naj se blagovoljivo pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Nemškoliberalno veleposestvo in Thunovo ministerstvo.

Ministerski predsednik grof Thun je začel svoje vladanje z lepim, uvaževanja vrednim uspehom. Kar se grofu Badeniju navzlic vsemu prizadevanju ni posrečilo, to je brez posebnih težav dosegel grof Thun. Razdel je zvezo nemških strank in pridobil na svojo stran nemškoliberalne veleposestnike samo s tem, da je vzel njihovega voditelja, dra. Bärnreitherja v ministerstvo. S tem ni samo skrčil števila članov nemške opozicije, ampak tudi utrdil stališče v deenici stoječi nemški katoliški stranki ter tako znatno otežkočil namene obstrukcionistov, še predno je otvoril vrata političnega bojišča, vrata parlamenta.

Popoln pa ta uspeh ni, in kdo ve, če se kmalu ne izjalovi, morda še prej, kakor mislita tista dva moža, ki sta kovala zvezo mej grofom Thunom in nemškoliberalnimi veleposestniki, Bärnreither in Chlumecy. Bärnreither je sicer, kakor vse kaže, jako vesel, da se je dokopal do ministerskega portfelja in se gotovo ne bo rad od njega ločil, ali mej veleposestniki se je začelo neko gibanje, ki meri očitno na to, iztisniti Bärnreitherja iz ministerstva.

Razmerje mej grofom Thunom in posamičnimi strankami še ni pojasnjeno in ustanovljeno, Thunov program še ni znan, veleposestniki torej o bodoči smeri notranje politike še nimajo nikakih avtentičnih in pozitivnih pojasnil, a vzlic temu delajo svojemu voditelju radi vstopa v ministerstvo že sedaj velike težave. Nemškoliberalni veleposestniki iz Češke in iz Moravske so sicer odobrili vstop dra. Bärnreitherja v ministerstvo in si le bolj formalno pridržali akcijsko svobodo proti ministerstvu, toda nemškoliberalni veleposestniki iz alpskih dežel, na čelu jim štajerski, se s tem sklepom svojih tovarišev iz Češke in iz Moravske ne strinjajo in bi najraje imeli, da Bärnreither takoj izstopi iz Thunovega ministerstva.

Štajerski veleposestniki so imeli v nedeljo sestanek v Gradcu, na katerem sta nosila zvonček dež. glavar grof Attems in grof Stürgk, in na katerem

so izjavili, da od Bärnreitherjevega odstopa v Thunovo ministerstvo ne pričakujejo nikakega ugodnega upliva na občni položaj in na stališče nemških strank ter pooblastili svoje poslance, naj sedaj sicer vztrajajo v veleposestniškem klubu, da pa ga naj takoj zapusté, ako bi klub ne postopal v njihovem smislu.

Še dalje, kakor štajerski veleposestniki, je šel veleposestniški poslanec iz Tirolske, Grabmayr, ki je že razglasil, da izstopi s svojimi ožjimi prijatelji iz kluba, ako ta ne pretrga vsake zveze z Bärnreitherjem in ne bo več hodil roko v roki z obstrukcijskimi strankami.

Razpor mej veleposestniki je torej že precej očiten. Moč nasprotstev se pokaže v prvi klubovi seji, dne 19. t. m. Morda se že tedaj razcepi veleposestniški klub, a če se to tudi takoj ne zgodi, prej ali slej pride najbrž vendar do tega, ker ne izvirajo nasprotstva iz malenkostnih ozirov, iz osebnih antipatij ali taktičnih diferenc, marveč so načelna.

Jeden del veleposestnikov se neče odpovedati dolžnosti, varovati najprej in pred vsem državne interese, dobro vedoč, da le če postavlja te interese vedno nad vse druge koristi, si more ohraniti svoje, v naših časih anakronistične privilegije. Drugi del veleposestnikov pa prešinja nemškonacionalna ideja, in ta del je mnenja, da more izgubiti svoja privilegija, če si nakoplje nasprotstva svojega naroda. Jeden del je najprej avstrijski in potem šele nemški, drugi najprej nemški in šele potem avstrijski, ali pa tudi nič drugega, kakor samo nemški. Ta razdor v načelih se je začel že pred leti, a zdaj se je ta evolucija že precej približala zvršetku, in kdo ve, če se ne konča prej ali pozneje s tem, da se nemškoliberalni veleposestniki razdelé na dve skupini. Morda se to sedaj še ne zgodi, morda izstopi Bärnreither iz ministerstva, da reši jedinstvo stranke vsaj za nekaj časa, ali vzlic temu bo to bržčas zadnja usoda nemškoliberalnega veleposestva, in ta usoda ne bo na škodo, niti državi niti njenim nenemškim narodom.

Zanesljive zaslombe grof Thun pri veleposestnikih pač ne najde, tudi če se sedaj kriza razblini, a skoraj bi rekli, da mu tudi ni dosti zanj,

in da bo skušal vzdržati veleposestnike le toliko časa na svoji strani, da dožene nagodbo. Potem bo z njimi govoril dalje in že danes se lahko sluti, da cela stranka z njim ne bo hotela hoditi.

Kranjskemu plemstvu v prevdarek.

III

Pravijo, da je avstrijska nemško-liberalna stranka tudi zaradi tega tako malo občnemu razvoju narodov koristila, ker je imela v svoji sredi nekaj veleposestnikov, ki socialne politike niso marali, in stranka ni mogla po tej poti hoditi, kar bi treba bilo vled velikanskega prevrata vsega gospodarstva po moderni industriji. Stranka ni gledala ne na rokodelca, ne na delavca, ne na kmeta, Ali ta etapa je prekoračena, danes mora tudi veleposestvo računati s socialnim vprašanjem. Slovensko napredno strmljenje je izviralo vedno iz skrbi, kako rešiti slovenski narod potujčenja in — kar je isto, vtapljanja v proletarijatu, in danes še bolj. Naš mali organizem vas veleposestnike kliče, da mu tudi vi delo in s celo dušo opraviti pomagata. Kmetijsko vprašanje vas kliče v prve vrste. Živite sredi kmetij, in strokovnjaki ste v kmetijskih prašanjih. Niste tako veliki, da bi se vas bilo treba bati; latifundij na Slovenskem ni, če odračunamo kneza Auersperga fidejkomis. — Ali tujci ne smete biti več narodu, mej katerim živite, ki je vašim prednikom in njihovim družinam delal in dajal vse za lepo, ugodno življenje in to skozi toliko sto let. A tujci ste tako dolgo, dokler vam slovenska beseda, slovenska pesem ne navdaja srca, ko se tam kje v tujini nahajate, dokler nemško posest v naših krajih varovati pomagata. Vaši pradedje so to morali storiti, — vam tega danes ni več treba, danes ste slobodni možje. Vaši pradedje bi vedeli povedati, da tej slovenski rasi teče kri po žilah, ne voda! Ni sramota, biti temu ljudstvu voditelj ali le sobojnik tudi v zdajšnjih duševnih, socialnih bojih, tesno se zvezati z onimi, ki bi radi videli da to tolikanj nadarjeno, telesno lepo slovensko ljudstvo postane srečen človek na slovanskem jugu. Tudi pred več stoletji stali so vaši predniki na bojnih tleh združeni s tedanjimi

LISTEK.

Pavec in pevka.

(Spisal Alfons Daudet.)

Kako naj bi se ne bila ljubila? Oba sta bila lepa in slavna, nastopala sta v istih igrah, vsak večer sta preživela skupaj pet dejanj strasti polnega življenja umetnikov. Človek se ne igra z ognjem, ne da bi bil kaznovan ter ne reče dvajsetkrat v mesecu: „Ljubim te!“ samo zato, da bi slišal svoj glas. S časom se temu pridruži tudi prava strast.

Kmalu je vedel ves Pariz o njiju ljubezni ter se je zanimal za njo. To je bila novica sezije. Vse je občudovalo te krasni zvezdi na glasbenem nebu opere.

Slednjič — nekega večera, ko je po ognjevitam ploskanju padla zavesa, katera je delila od priznanih vsklikov odmevajočo dvorano in s šopki bogato potreseno pozorišče, po katerem se je vleklo dolgo belo njeno krilo, tedaj se je polastil obeh pevcev neki nepremagljiv čut, kakor da je čakala njiju prisiljeno zatajevana ljubav le velikega slavlja, da se razkrije. Njiju roki sta se tesno sklenili; prisege, katere sta menjavala, pa so posvečevali daljni,

iz dverane prihajajoči pohvalni klici. Zvezdi sta se združili...

Po poroki sta živela nekaj časa sama zase. Ko pa je potekel njiju dopust, sta nastopila zopet skupaj v isti igri. A pri tem nastopu se je pokazalo nekaj do sedaj neznanega. Do tedaj je imel mej pevcema vedno mož prednost; on je bil starejši ter je dobro poznal slabosti in vrline svojega občinstva. V primeri z njim je bila pevka samo vrlo nadarjena učenka. Njen premladi glas je bil še negotov ter nekoliko pretanek in oster. Ko je torej po svoji poroki zopet nastopila v stari operi, tedaj ni bilo čudno, da je bilo vse zadivljeno ter da se je vse zanimalo samo za pevko, katere polni, krasni glasovi so vrela na dan, kakor srebrna, čista voda studenca. Možu pa so skoraj do cela pozabili ploskati; in kakor razprostre vsako razočaranje temno senco okrog sebe, čutil se ni nekaj toli slavni pevec nič manj preziranega, nego statist tam v najtemnejšem kotu odra.

In vendar je bila strast, katera je prešinjala pevkinu igranje, katera je vela iz njenega, sedaj podvojeno mičnega in nežnega glasu, zasluga so-proga. Jedino on je vžgal ogenj v tem umnem očesu! Ta misel bi ga morala navdajati s ponosom, pa umetnikova nečimernost je bila večja, močnejša.

Ko se je končala opera, pozval je voditelja ploskanja k sebi, kateremu je trpko očital njega brezbržnost, češ, da se za njegov nastop ni nihče zmenil, ter da je zaman čakal na priznanje po tretjem dejanju. Grozil mu je, da ga zatoži ravnatelj. A naj bi bil še tako dolgo govoril, naj bi mu bili ploskači še nevemkako ploskali, naklonjenost občinstva, katero si je pridobila pevka, je ostala i v bodoče njena last.

Mož pa je bil pri vsakem novem vspehu svoje soproge bolj žalosten, nervozen, zdražljiv. Polnila ga je zavesa, da je to vzklikanje, to slavljanje ukradeno njemu, čegar je bilo, za katerega se pa sedaj nihče ne briga. Dolgo časa je skušal to svoje trpljenje svetu prikrivati, pred vsem pa svoji ženi. A nekega večera, ko je stopila po stopnicah v njegovo ložo, držeča v svojih rokah s šopki pokrito krilo, ko mu je dejala: „Danes je gledališče prav dobro obiskano“, kar je bilo radi gromkega ploskanja jedva čuti, tedaj jej je odgovoril s tako trpkim in razdraženim glasom, da se je mlada žena začudila ter začela slutiti resnice.

Njen soprog je bil torej ljubosumen! A to ni bila ljubosumnost ljubimca, kateri hoče imeti lepo ženo samo za-se, ne, to je bila mrzla, nentolažna ljubosumnost ter zavist umetnika. (Konec prih.)

voditelji Hrvatov. Ali bi bilo sramotno, ko bi vas ista vez danes vezala v bojih za kulturo, za izboljšanje gospodarstva, za boljše uredbo velikanskega premoženja ki v teh jugoslovanskih narodih in njihovih zemljah leži? — Popolnoma amalga- mirati se je treba z narodom, tako, da se vam pozna tudi v vašem jeziku in v toplem glasu vašega govora, da ste le morda gospodarstveno, ne pa drugače druga tuja rasa. Veliko polje duševnega dela se vam odpre, ako vse Slovenstvo, ako ves slovanski jug v okvir istega vzamete in pravega plemstva vredno bi bilo, ako zastavi svoje delo na tako velikem gospodarskem polju. Vaši predniki so časom primerno delo pošteno storili; krepko so vodili, udarili po sovražnih krdelih in tedaj spoznavali kreposti teh jugoslovanskih ljudstev, na katerih eneržiji si je toliko Turkov razbilo glave. Tudi vsem potomcem teh junakov — in bodite veleposelniki, ali v državnih službah — je dosti dela v sedanjem času. „Schulter an Schulter“ z nami drugimi imate stati v zdajšnjih bojih našega naroda; danes mu gre hujše za življenje, kakor kdaj v bojih proti Turkom. Bojevati se mu je danes sicer tudi za narodno individualnost, za dom in rod, ali tudi za domače ognjišče, za kruh, za svetlejšje, jasnejše dni v bodočnosti. To vse mu hočejo tuje rase vzeti ter v naših lepih krajih etablirati svoje gospodarstvo, svoje življenje, naš narod pa pahniti v proletarijat. Našemu narodu nova evolucija sveta ne preči samo vzeti jezik, ampak tudi kruh. „Mun an Bord“ vam kličejo iz grobov vaši predniki, to isto vam kličejo, ki že dolgo stojimo na teh modernih bojnih tleh. Naš narod je v bojih za Avstrijo zaslužil plemstvo. Ali bi vi, potomci onih, ki so s tem junaškim narodom bili najlepše boje, dopuščali, da mu vrže tuja rasa vrv proletarijstva okolo vrata? To bi bilo nekako: „Das ist der Dank des Vaterlandes“, zahvala onih družin, kojih predniki so imeli tako dobro postlano mej slovenskim narodom.

Morda so tudi danes še kaj vredne besede tistega nemškega pisatelja, ki je rekel: „Wessen Kraft nicht in der Kraft seines Volkes wurzelt; wessen Leben und Streben nicht auf innigste verbunden ist mit dem Leben und Streben seiner Volksgenossen; wer sich nicht mitgeht fühlt durch die Ehre seines Vaterlandes und sich nicht mit erniedrigt weiss, wenn fremde Mächte es unterjochen, — — der ist auch nicht im Stande für das Wohlergehen anderer Völker etwas Erkleckliches zu thun.“ S. K.

V Ljubljani, 15. marca.

Iz nemških krogov. „Preuss. Jahrbücher“ pišejo: Ako naj Avstrija obstoja, potem mora biti avstrijska tradicija in ta temelji na voditeljskem stališču nemškega elementa ali, če hočete, avstrijskega, kar je isto. Ne zadošča, da se ta tradicija hvali z lepimi besedami, priznati se mora z dejstvi; Slovani, in pred vsem Čehi, morajo izvedeti, da vlada Avstrijo dinastija, katere moč izvira iz nemške posesti, katero so Nemci zopet iztrgali iz rok puntarske Prage in turške Budimpešte. Dinastija torej ne more postati nezvesta. Kakor hitro se bodo Čehi s tem dejstvom seznanili, bode možno z njimi razpravljati, prej pa ne... Glede obstrukcije pa pišejo „Pr. J.“: Nemci naj se ne boré več s kolom obstrukcije, nego z mečem duha, kajti le tako izpolnijo svojo dolžnost. Le v boju z duha svetlim mečem se morejo družiti vse nemške stranke, mej katerimi tudi nemško plemstvo ne bode manjkalo...

Rusi o novem ministerstvu. Znani ruski publicist grof P. Kutuzov piše v „Pet. Vedomosti“: Odslovitev Gauschevega ministerstva in poziv grofa Thuna, odločnega federalista, dokazujeta, da se avstrijska vlada ne da ostrašiti po nemški opoziciji. Ta je v poslednjem času s svojo pretiranostjo Slovanom samo pomagala. Nespravljivi ton nemških poslancev češkega dež. zbora in njihove očitno opozicijske, skoraj revolucionarne izjave so dokazale Dunaju, da hoče imeti nemški element boj za vsako ceno ter da se ne da potolažiti z nikakimi sredstvi. Najboljši odgovor na to je bil poziv Thunovega ministerstva, ki bode hodilo dalje po poti grofa Badenija ter se ne bode balo nikakih groženj avstrijskega nemštva. Slovani se naj samo zahvalijo kratkovidni nemški stranki, da se je v poslednjem času toli trudila pokazati vsemu svetu, da je nemška „lojalnost“ in „udanost“ do monarhije le politična krinka, za katero se skriva pro-

gram germaniziranja. „Mosk. Véd. menijo, da je poklical cesar grofa Thuna radi tega na državno krmilo, ker vidi v njem državnika, ki ima dovolj energije in sposobnosti, da vodi monarhijo po osebnih iniciativah cesarja.

Turčija v škripcih. Iz Carigrada se poroča, da zahteva Rusija, naj ji izplača Turčija iz grške vojne odškodnine 1/4 milijona funtov kot a conto plačila dolžne vojne odškodnine po zadnji rusko-turški vojni. Turčija je prosila za podaljšanje roka, toda Rusija ji je odločno odgovorila, da se ji mora izplačati zahtevana svota do (minole) nedelje, sicer bode zahtevala, naj se ji izplača vsa odškodnina ter bode v varstvo svojih zahtev zasedla nekatera obrežna mesta. Turčija seveda ni plačala, o ukrepih Rusije pa ni še ničesar znanega.

Slovani v Ameriki. „Harpers Magazine“ je prinesel razpravo o izozemskih naseljenkih v Ameriki, zlasti pa o Slovanih, ki prebivajo v severno-zahodnih državah, v Dakoti in Minesoti. Kakor so sovražili prej Amerikanci priseljene Irce, Škandinavce in Nemce prav tako smatrajo sedaj Slovane za nevarne konkurente v trgovstvu in kmetijstvu. Pisatelj Kirk Munroe je sam posetil pokrajino, v katerih prebivajo Slovani ter se osebno prepričal, da Slovani Amerikance v pridnosti in skromnosti daleč nadkraljujejo. Z modrim gospodarstvom obdelujejo tudi doslej puščobne pašnike ter pridelujejo mnogo žita ondi, kjer je raslo Amerikancu golo kamenje. Živine redé samo toliko, kolikor jim je potreba. Po zimi pazijo Slovani na živino in na poljedelska orodja, ameriški kmetje se ne brigajo niti za jedno niti za drugo. Zato pa se jim pokvari mnogo. Ako pelje Slovan svoje žito na trg, prenočuje na lastnem vozu ter se živi s hrano, katero je pripeljal sboj z doma. Amerikanec stanuje in se hrani v hotelu. Tudi doma so Slovani skromni, dočim mora imeti Amerikanec dvakrat na dan meso. Poleg tega skrbé Slovani tudi za izomiko svojih otrok ter jih pošiljajo pridno v šolo, ki je seveda večinoma angleška. Munroe pravi torej, da bi morali Amerikanci Slovane spoštovati in podpirati, ne pa sovražiti jih!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. marca.

— (Bob iz Kranja!) Valičasten je bil pogreb pokojnega Globočnika, in kdor se je udeležil tega pogreba, imel je občutek, da so vsi pogrebci jedini, to se pravi, da so vsi pogrebci odkritosrčno žalovali nad izgubo občesposlovanega in priljubljenega moža. Videti je, da temu ni bilo tako. Prihajajo nam iz Kranja poročila, kojim s početka nismo hoteli dati vere, kojih pa sedaj, ko se ponavljajo od dne do dne, prezreti več ne moremo. Po teh poročilih diha ravnatelj Kranjske gimnazije od Globočnikovega pogreba sem samo žvepelj in ogenj. In vse to radi pogreba našega Globočnika. Ne ve se, je li gospod ravnatelj v istini prepovedal svojim dijakom udeležiti se omenjenega pogreba, ali ne, to pa je istina, da se je nekaj gimnazijske mladine udeležilo po cerkvenih obredih veršečega se sprevoda, in ravno taka istina je, da je gospod ravnatelj Hubad pred pokopališčem prežal na to mladino, ter ji ni dovolil, da bi bila smela na pokopališče vstopiti. To postopanje gospoda Hubada so nam že dan pogreba potrdili različni svedoki, ali zagrnilo smo je s plaščem usmiljenja, dasi je postopanje ravnateljevo popolnoma nedopustno, ker imajo dijaki svobodno pravico, da se v prostih svojih urah udeležé cerkvenih slavnostij, in nikdo ni opravičen, goniti jih s pokopališča, če se ondi dostojno in pobožno vedejo. Molčali smo, ker smo menili, da se bodo gospoda Hubada živci ohladili, pa varali smo se: na gimnaziji v Kranju je sedaj prava inkvizicija in gospod ravnatelj zasleduje grozno hudodelstvo. Pokojni Globočnik bil je glavni steber dijaški kuhinji Kranjski, in kjer se mu je nudila prilika, nabiral in prosjačil je za omenjeno dijaško kuhinjo. Ni čuda, da so dijaki, udeleženi dobrot tega zavoda, visoko cenili svojega dobrotnika, in ko je umrl, so s proste volje sklenili, položiti na krsto ponižen venec, za kojega se je nabiralo mej penzionarji dijaške kuhinje. Vsak je položil na altar hvaležnosti pet vinarjev tako, da se je mogel nakupiti ponižni venec, ki pa je bil jeden najlepših, ker je v njem se kazala čista in vsega pri-znanja vredna hvaležnost. In radi tega venca vodi sedaj naš gospod direktor strogo pre-

iskavo, in grozi vsakemu dijaku, ki je donesl svoj grošek za venec, da dobi slabo noto v zadržanji, in jeden se bo bajé še celo za gimnazije izključil! Mi se nočemo v disciplinarne preiskave, ki se tičijo dijakov, vmešavati, ali to se pa sme zahtevati, da se ne pretiravajo na kak nespameten način, kakor se to — če so naša poročila istinita — v Kranju godi! Pri tem pa se živo spominjamo, da je nekdanj, ko je umrla gospodična Urška Vidmarjeva, sestra bivšega škofa ljubljanskega, gospod ravnatelj Hubad dijaštvu zapovedal, da se je moralo korporativno udeležiti pogreba. Pokojni Globočnik pa ni bil vreden te časti, še več, dijaške je ravnatelj lastnoosebno podil od sprevoda! Kaj tacega naj ume, kdor more! Nam je vse to neumljivo!

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Danes se bodeja peli operi „Ksenija“ in „Cavalleria rusticana“. Parmova „Ksenija“ pride letos prvič na vrsto. Ulogo menih Aleksija, katero je lani pel g. Binder, pel bo danes g. Raskovič, ulogo Tatjana, ki je bila lani v rokah gospe Polakove, pa gospodična Horvatova, katera jo je pela že v Zagrebu.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) ima jutri, v sredo 16. t. m., ob 8. uri zvečer v spodnji kavarni „Narodni doma“ svoj redni občni zbor, na kateri opozarjamo vse društvenike.

— (Strokovni tečaj za čravljarje) se priredé letos tudi v Ljubljani. Vsak tečaj traja štiri tedne. Pouk se vrši samo ob delavnikih popoldne in sicer se poučujejo obiskovalci o vseh v čravljarstvo stroko spadajočih rečeh. Potrebni material morajo obiskovalci tečajev sami poskrbeti. Udeležnikov ne sme biti manj kakor 20 in ne več kakor 40.

— (Izpred porotnega sodišča.) Kakor smo na kratko že omenili, vršila se je v soboto pri tukajšnjem po otsem sodišču obravnava proti 27 let staremu samskemu delavcu Alojziju Zalarju, vulgo Balantovemu z Iga, obtoženemu zaradi hudodelstva umora. Dne 19. februarja okoli 11. ure ponoči bi bil blizu Virantove hiše na Igu ustreljen 23letni Josip Zalar. Ustrelil ga je namnoma njegov brat Alojzij, kateri dejanje sicer priznava, a trdi, da se je to le po nesreči zgodilo. Obtoženec vrnil se je dne 14. februarja iz Mariborske kaznilnice, kjer je prestal petnajstmesečni zapor. Že v kaznilnici je bil izvedel, da namerava njegova mati posestvo izročiti njegovemu mlajšemu bratu Josipu, kateri se misli v kratkem oženiti. To je obtoženca silno razkačilo. Očital je to v pismu svoji materi ter pristavil: „Bomo že vidli, kaj bo, ko pridem domu; pri nas ne bo še hodila ta mlada, dokler bom jaz!“ Grožnji je res tudi sledilo dejanje. Po izpovedbi prič razgovarjal se je Josip Zalar v kritičnem času s svojo ljubimko. V istem času prišel je mimo po cesti njegov brat Alojzij ter šel, ne da bi bil kaj spregovoril, naprej proti domači hiši. Čez nekoliko časa pa se je zopet vrnil, šel naravnost proti svojemu bratu, ga — stopivši pred njega — vprašal, kaj ima tukaj opraviti ter mu velel: „Tri, šrite' od mene; ali me poznaš?“ A ko mu je le-ta odgovoril: „Kaj te ne bom poznal!“ udaril ga je brat Alojzij po obrazu ter mu velel: „Jaz pravim spat!“ Josip Zalar odšel je potem po vasi, a brat Alojzij za njim. Kmalu potem slišal se je strel. Josip Zalar bil je v tilnik uvršljen in je takoj mrtev obležal. Porotniki potrdili so vprašanja glede umora in prestopka zoper § 36. cesarskega patenta z dne 24. oktobra 1852. in sodišče je obsodilo Alojzija Zalarja na smrt na vešalih. — Pri drugi obravnavi bil je obtožen 18letni bajtarjev sin Franc Ropotar iz Zgor-njega Bernika pri Cerkljah hudodelstva uboja, ker je dne 30. januarja letos z nožem v vrat sunil Ivana Jenka, tako, da je le-ta čez pol ure umrl. Obravnava je dognala, da je Jenko, ki je z obtoženecem v Svetljevi gostilni sedel pri isti mizi, brez povoda pričel prepir, da je obtoženca udaril s steklenico po glavi in da je le-ta braneč se z nožem v vrat ranil Ivana Jenka. Ker so porotniki izrekli, da je Ropotar dejanje, katerega ga dolži obtoženica, storil v silobranu, ga je sodišče oprostilo. —

— Včeraj bili sta zopet dve obravnavi. Prva vršila se je proti 21 let staremu posestniku sinu Jakobu Repanškemu iz Loke pri Mengšu zaradi hudodelstva ropa. Dne 3. februarja obiskal je Ivan Zibret iz Dobenega svojega znanca Ivana Urmaša v Loku in ko se je zvečer vračal domov, napadel ga je obtoženec na samotnem kraju blizu Loke, zahtevajoč od njega denarja, ga vrgel na tla ter mu siloma vzel mošnjček, v katerem je bilo okolo šest goldinarjev. Potem se je Repanšek vrnil nazaj proti Loku. Ker so porotniki potrdili vprašanje krivde, obsodilo je sodišče Jakoba Repanška na štiri leta težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 3. februarja vsakega kazenskega leta. Pri drugi obravnavi bili so obtoženi 14letni Franc Dolenc, 15letni Ivan Maček in 16letni Jernej Rojc — vsi iz Spodnjega Logatca — hudodelstva ropa, ker so Hugonu Kastelcu pri igri zgubljeni denar siloma zopet vzeli. Ker so porotniki krivdo zanikali, bili so vsi trije od obtožbe oproščeni.

— (Oskrunba katoliške cerkve) Poročajo nam: V četrtek dopoldne je imel bataljon domobranskega pešpolka št. 4 v ljubljanski okolici svojo vajo. Po večurnem utrudljivem tekanju prišel je bataljon na svojem povratku v D. M. v Polju. Do spevši na obširni trg pred cerkvijo, ukazal je bataljonov poveljnik, naj se četa ustavi za kratek počitek. Utrujeni vojaki so baš odložili svoje torniste in puške, ko priteče ondotni župnik, ter začne s skrajno žaljivim glasom zahtevati, naj pobere vojaki nemudoma svoje stvari ter se umaknejo izpred cerkve. Začuden in užaljen je vprašal stotnik B-a razjarjenega župnika, zakaj to zahteva. Župnik pa je kričal: „Vojasstvo skruni s svojo prisotnostjo cerkev, v kateri je Najsvetejše. Zato zahtevam, da zapusti pri tej priliki to-le mesto!“ Svojim ušesom niso mogli verjeti stotnik in pričujoči častniki, ki so slovenskega rodu. Vojasstvo skruni s svojo prisotnostjo katoliško cerkev! Kdo je še kaj takega slišal?! Domobranci so Slovenci, katoliški fantje, doma večinoma v ljubljanski okolici, ki hodijo k mašam in k spovedi, — ti slovenski sinovi, ki so pripravljani vsak hip preliti svojo kri za vero, dom in cesarja, — ti vili domači vojaki želijo Najsvetejše s tem, da se po naporni vaji vsi trudni odpodijejo na cerkvenem trgu?! Kaj takega še ni nihče drugi trdil, a tudi brali nismo še nikoli kaj tako žaljivega! Zares, tako more postopati le zagriženec! Ogorčenost mej vojaki je bila radi klenikalne prenapetosti velika, in le svoji duhovniški obleki se mora zahvaliti župnik, da ni dobil zasluženega odgovora. Vojaki so bili plemenitejši od gospoda župnika ter so na poziv svojega stotnika mirno zapustili cerkveni trg. Izgubili so s tem zopet pol ure svojega počitka. Dostojno ignoriranje žaljivega vedenja ondotnega župnika, s katerim so odgovorili domobranci oficirji temu vedenju, mirno postopanje vojaštva, pa nezastidano govorjenje originalnega župnika pač zasluži, da se ovokoveči. Prosim Vas zato, g. urednik, da natisnete te-le vrstice, da izvedo tudi izvenkranjski Slovenci in izvenkranjski vojaki, kakšne župnike nosi lepa naša zemlja!

— (Glas iz učiteljstva.) Piše se nam: Status učiteljskemu osebju se ima v kratkem času postavljati in učiteljstvo izraža svoje želje glede uvrščenja posameznikov. Nihče pa se ne domisli učiteljev vojakov, onih mož, kateri so razun svojih najlepših treh let položili na altar domovinski še mnogo muk in težav, samozatajevanja in tudi precejšnje svote težko prisluženega denarja. Pri vseh stanovitih se ozira na doslužena vojaška leta, pri nekaterih so ta celo kategorično merodajna, le pri učiteljstvu se ne upoštevajo. Pravica že bi zahtevala, da se vsem učiteljem, ki so dejansko služili tri ali več let pri vojakih, če že ne drugje, vsaj pri sestavi „statusa“ vštejejo vsa aktivna vojaška leta, a le to v vladarjevem jubilejskem letu tirjajo všteti v tudi še drugi oziri.

— (Gospa Muzika v Novem mestu) Piše se nam iz Novega mesta: Mej mnogimi živahnimi zabavnimi večeri v letošnji zimi sta se odlikovala posebej dva po odličnem muzikalnem užtku, katerega sta nam podala, ki sta nam nudila poleg tega tudi priliko, širiti si muzikalno obzorje, kakor je enakih prilik malo drugodi. Priredili so namreč učitelji najboljšega glasbenega zavoda slovenskega, „Glasbene Matice“ iz Ljubljane, gg. H. fimeister, Junek in Vedral 12. decembra pr. l. in 6. marca dva koncerta. Naj se rabi tudi najstrožje merilo, se smelo lahko reče, da sta bila ta dva koncerta do-alej najboljša, kar jih je Novo mesto doživelo in kakoršnih ne obljete tudi v beli Ljubljani ne. Izvršitev je bila umetniška; zato so jamčila imena prirediteljev. Ni čuda, da so izvali burne pohvale in burnega odobravanja; posebej je ugajal cellist g. Junek. Opomnili bi pa, da bi bilo bolje, da se mesečno spremljevanje na klavirju opusti, in da v prihodnje vse klavirske partije ob violini in cellu prevzame g. Hoffmeister. Tudi je opomniti, da glede vsebine vsopreda drugi koncert ni bil na višini prvega. — Prijetno spremeno in raznoličnost pre-skrbeli so domači solisti gospa dr. Žitkova, gdca. Milka Dolencova, gg. Grajland, Kozina in Toporiš s pevskimi točkami, katere je spremljal na klavirju g. Hladnik. Rešili so svojo nalogo umetniški višini obeh koncertov primerno povsem dostojno. Da je bilo zanimanje za koncerte veliko, je umevno; udeležba je tudi bila jako dobra; le dežela poslala nam je le malo zastopnikov. Želimo, da tudi to postane boljše pri III. koncertu ki bo dne 2. prihodnjega meseca, ki bo pač vreden drug svojih dveh tovarišev. Pele se bodo narodne pesni Hubadove „Rasti rožmarin“ in „Sem slovenska deklica“, Čerinov „En starček“ ter Haydnov zbor „Nebesje oznanja“ iz „Stvarjenja“; in sicer nastopi takrat prvičkrat zbor 60 pevcev, t. j. zbor „dolenjskega pevskega društva“ in „Glasbene šole“, kateremu želimo, da v vedno rastočem vzletu, kakor je pričel, postane še posebnost in ponos Novega mesta.

— (Vinoreja na Kranjskem.) Kakor posnamemo uradnemu izkazu, pridelalo se je lani na Kranjskem 138.872 hektolitrov vina, torej za 10% manj, kakor leta 1896. V celi Avstriji pridelalo se je lani 2.774.949 hektolitrov vina predlanskem pa 3.485.121 hektolitrov. Največ vina (770.134 hektolitrov) pridelalo se je v Dalmaciji; potem sledi Štajerska s 515.180 hektolitri, Nižja Avstrija s 469.121 hektolitri, Tirolska s 452.103 hektolitri,

Istrija z 204.719 hektolitri, Moravska s 141.455 hektolitri, Goriška z 68.396 hektolitri, Češka z 11.594 hektolitri, Trst in okolica s 7884 hektolitri, Predaleška z 2350 hektolitri in Koroška s 150 hektolitri. Najbolje obnesla se je vinska letina glede kvantitete na Štajerskem in Tirolskem, najslabeje v Nižji Avstriji in v Dalmaciji.

— (Wolf v Gradci.) Iz Gradca se nam piše 14 t. m.: Da ste jih videli naše nemške nacionalce, kako so drli danes v Industriehalle, poslušat Wolfa. Vse je bilo pokonci, a najbolj zanimivo je bilo gledati domače „velike politike“. Kake obraze so ti delali! Raz lica se jim je brala jeza, da jih masa naroda niti ne pogleda, dočim obožava svojega Wolfa. Slovenski poslušalci Wolfovih ekspektoracij pa smo si mislili: Vsak narod ima takega voditelja, kakršnega zasluži. Nemci so padli tako globoko, da jim je zdaj že Wolf dober. — Dalje pa, slušaje fanatične napade Wolfove na vladno in na Slované, ter njegova namigavanja, katera je vsakdo razumel in katerim se je najbolj ploskalo, smo si mislili: Ako bi se na kakem slovenskem shodu tako govorilo, kakor je na tem shodu govoril Wolf, bi vladni zastopnik takoj shod razpustil in dal vsaj govornika takoj odgnati v zapor. Wolfu ni nihče branil govoriti kar je hotel, a mej tistimi, ki so najfrenetičnejše ploskali, je bilo tudi mnogo državnih uradnikov in rezervnih častnikov. Shod je sprejel resolucijo, ki naroča nemškim poslancem, pobjati nagodbo in desničarsko večino z najkrajnejšo obstrukcijo, in jim prepoveduje sploh dogovarjati se glede jezikovnega vprašanja, dokler se ne preklčiše vse jezikovne naredbe.

— (Italijanski visokošolci v Gradci) so povodom slavnosti petdesetletnice italijanske ustave poslali v Padovo brzojavko, za katero se posebno graška policija zanima. Policija je izvršila hišno preiskavo v prostorih društva „Unione academica italiana“ in v predsednikovem stanovanju, ker sumi, da so visokošolci z rečeno brzojavko storili hudo delstvo veleizdaje. Graška policija se pač se ni povzpela na višek situacije, ker jemlje stvar tako resno. Na Primorskem se taka dejanja smatrajo samo za otročarije.

— (Razpisane službe.) Pri državnem stavbinskem službovanju na Kraojskem dve mesti stavbinskih pristavov in adjuta za stavbinske praktikante. Prošnje z dokazi sposobnosti in znanja jezikov do dne 10. aprila dež. predsedstvu v Ljubljani. — Pri višjem dež. sodišči v Gradci mesto svetnika. Prošnje do dne 21. marca predsedstvu višj. dež. sodišča v Gradcu. — V statusu politične uprave na Kranjskem mesto okr. živinozdravnika z dohodki XI. čin. razreda. Prošnje do dne 28. marca dež. predsedstvu v Ljubljani. — Pri okr. sodišči v Gorujem Gradcu, evtuelno pri kakem drugem okr. sodišči mesto sodnega sluga. Prošnje do dne 19. aprila predsedstvu okrožnega sodišča v Celju.

* (Ženska v izpraševalni komisiji.) Iz Haaga se poroča, da je bila s kraljevskim dekretom dr. Katarina pl. Tussenbroeck imenovana članom izpraševalne komisije za zdravnike. To je prvi slučaj, da sedi ženska v komisiji, ki izprašuje moške. Zagriženi anti-emanipisti, a la profesor Albert na Dunaju, se morajo umakati!

* (Strašen dogodek.) V Velikem Becskereku na Ogerskem je 24letno ženo posestnika Kerna nasilno oskrnil sosed Adam Bohn. Nesrečna žena je iz sramote obupala ter menda zblaznela, kajti zadavila je svoje štiri otroke v starosti 6 let do 6 mesecev, potem pa obšla še samo sebe!

* (Menil je, da je Esterhazy.) Neki učitelj slikarstva, Eugène, v Parizu je vsled Zoline afere nakrat zblaznel. Zdelo se mu je, da ga nekdo zasleduje, vsled česar je kričal: „Picquart me je izpoznal, vse je končano“, ter skočil iz četrtega nadstropja na ulico, da je bil na mestu mrtev.

* (Peščena nevihta.) Na kanarskih otokih je bila zadnje dni preteklega meseca čudna nevihta. Nastala je silna megla, katera je sestala iz samega peska. Ta megla je bila tako gosta, da je potemnila sonce in na miljo daleč ni bilo ničesar videti. Hišne strehe in ladje so bile mahoma pokrite z rudečkastim peskom, kateri je brezdvomno došel iz Sahare, kjer je v tem času vladal gotovo velik vihar. Parobrod „Carl Woermann“ se je vozil vsled te nevihte iz Teneriffe v Las Palmas mesto 5 ur cele tri dni in tri noči.

Darila:

Uredništvu našega listasta poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Alojzija Porenta v Smartnem pri Litiji 5 kron nabrala v veseli družbi v gostilni g. Robavsca. — Gospa J. sipina Počivavnik v Ljubljani 6 kron iz nabiralnika pri „Lloydu“. — Skupaj 11 kron. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Stenograf“. God. VII. Br. 2. ima to-le vsebino: Neš-o iz povjesti stenografije. — VI. glavna skupština hrv. stenog. društva u Zagrebu. — Statistika Gabelsbergerove škole. — Stenografske priloge 8 str.

— „Gozdovnik“. Povest iz ameriškega življenja. Poleg Karota May a III. izdaje poslovenil H. Majar. — I. — Založil in prodaja Anton Turk, knjigovezec v Ljubljani. — Izmej vseh povestničarjev, zajemajoč h snov iz burnega, zanimivih dogodkov in presenečenj polnega ameriškega življenja je K. May gotovo eden najboljših. Njegove povesti so prevedene v vse svetovne jezike ter so priljubljene mej vsemi narodi. Prav je torej, da dobimo tudi Slovenci nekaj zvezkov Mayevih prezanjivih povesti, katere zlasti za mladino prav posebno toplo priporočamo. Cena 1 krona.

Telefonica in brzojavna poročila.

Dunaj 15. marca. Uradna „Wiener Zeitung“ prijavlja imenovanje svetniškega tajnika pri dež. sodišču ljubljanskem, Adolfa Hauffena, deželnosodnim svetnikom v Ljubljani ter imenovanje sodnega pristava v Radovljici, Frana Koblerja, svetniškim tajnikom pri dež. sodišči v Ljubljani.

Dunaj 15. marca. Načelnik izvrševalnega odbora desnice Jaworski je sklical vse člane tega odbora za četrtek ob 10. uri dopoldne, parlamentarna komisija desnice pa je sklicana na petek.

Dunaj 15. marca. Člani desnice gospodske zbornice so imeli danes pod predsedstvom grofa Frana Falkenhayna posvetovanje o položaju.

Dunaj 15. marca. Tukajšnjim listom se poroča, da je Wolf na včerajšnjem shodu v Gradcu rekel mej drugim: Ako i opozicija i najskrajnejša obstrukcija ne bodeta zadoščali, da se odpravijo jezikovne naredbe in zagotovi nemški državni jezik, potem se zgodi, kar se ne sme izreči.

Budimpešta 15. marca. Tukaj in po vseh madjarskih mestih se slavi danes petdesetletnica revolucije na jako sijajen način. Pešta je v zastavah, vse predajalnice so zaprte. V jahalnici je bil dopoldne shod, na katerem so se povzdigovale in proslavljale pridobitve 15. marca 1848 l. Po ulicah hodi na tisoče in tisoče ljudi. Neznanska gneča je pred muzejem. Muzejski stebri, kjer se je pred 50 leti razglasila tiskovna svoboda, so okrašeni z zelenjem in z zastavami. Tam je razstavljen tudi stroj, na katerem so se tskale 1848 l. znane punktacije, tudi prvotni stavek dotičnega oklica je ohranjen in razgrnjenih je tudi mnogo tistih lepakov, ki so naznanjali prvi uspeh madjarskega gibanja.

Budimpešta 15. marca. V Dunafoldvaru je bil v nedeljo krvav boj mej 2000 delavci in orožniki. Orožniki so streljali na ljudstvo. Tukajšnji listi poročajo povse pristansko, uradna poročila pa prikrivajo resnico. Po verodostojnih poročilih je bilo ubitih 32 kmetskih delavcev, ranjenih pa je jako mnogo moških, žensk in otrok.

London 15. marca. Ministerski predsednik lord Salisbury je z ozirom na svoje slabo zdravje odložil vodstvo ministerstva vnanjih del. Začasno je prevzel vodstvo zunanjih del minister lord Balfour. Salisbury želi in dela na to, da postane minister vnanjih del lord Cromer.

London 15. marca. „Reuter-Office“ javlja, da je korejsko ministerstvo naznanilo Rusiji, da odslovi ruskega vojaškega instruktora in finančnega upravitelja.

Narodno-gospodarske stvari.

C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča trgovinski in obrtniški zbornici, da je kralj. španska vlada izdala navodilo, kako treba izkaznice o ozira blaga, ki se vvažajo v Španijo, narediti in legalizovati. Te izkaznice so nekoliko predrugačene od prejšnjih in se lahko vzorec kakor tudi opombe, ki se tičejo predrugačenja, vpogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

C. in kr. državno vojno ministerstvo razpisuje dobavo sekirnih krampov, kolicov za pritjevanje šotorov in zapon za hlevne uzde. Razpis dobave in pogoje se lahko vpogleda v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Listnica uredništva.

Gabrijela (Z. K.): Oglasite se čim prej v uredništvu! Zdravi!

Izborbo deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (386-2)

Iekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Telefon št. 68 v poljubno porabo.

Štev. 64. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 855.

Operi.

V torek, dne 15. marca 1898.

Prvikrat v sezoni:

KSENIJA.

Opera v jednom dejanju. Spisala *g. Uglasbil Viktor Parma. Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. J. Noll.

Zadnjikrat v sezoni.

Cavalleria rusticana.

Melodram v jednom dejanju. Spisala Targioni-Tozzetti in in Menasci. Poslovenil A. Funtek. Uglasbil Pietro Mascagni. Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. J. Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7/8. uri. Konec pred 10. uro.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dne 18. marca 1898.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Franca Osvalda posestvo v Snjži, cenjeno 2346 gld., dne 18. marca in 18. aprila v Ribnici.

Jožefa Jančarja zemljišča v Železnici (preloženo) dne 18. marca in 19. aprila v Ljubljani.

Jožefa Hönlmanna posestvo v Kotu, cenjeno 811 gld., dne 23. marca in 23. aprila v Ribnici.

Valentina Severja zemljišče v Slapu, cenjeno 2745 gld., dne 26. marca in 30. aprila v Ljubljani.

Franceta Anzeljca zemljišče in pritlikline v Hudem vrhu, cenjeno 1730 gld. in 96 gld., dne 28. marca v Ložu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. marca: Franciška Galle, posestnica, 78 let, Frana Jožefa cesta št. 3, otrpnenje srca. — Serafina Cecilia Rattinger, usmiljena sestra, 72 let, Radeckega cesta št. 11, ostarelost.

Dne 12. marca: Helena Mertel, zasebnica, 86 let, Streljske ulice št. 4, ostarelost. — Katarina Pavlovič, posestnica, 58 let, Sv. Petra cesta št. 13, otrpnenje možgan.

V deželni bolnici:

Dne 9. marca: Jernej Bambič, hlapec, 72 let, ostarelost. — Marija Kožuh, usnjarijeva vdova, 46 let, jetika. — Luka Germec, vrtnar, 62 let, pljučnica.

Dne 10. marca: Ida Janša, tiskarjeva hči, 6 dnij, življenska slabost. — Aleš Šimenc, duinar, 46 let, jetika.

Dne 11. marca: Jožef Kastelic, posestnik, 77 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
14.	9. zvečer	735.6	5.8	sl. jzah.	jasno	
15.	7. jutraj	736.9	0.9	sr. sever	megla	0.0
	2. popol.	735.8	13.2	sr. jzah.	skoro jas.	

Srednja večerajšnja temperatura 5.5°, za 2.2° nad normalom.

Bilanca mestne hranilnice v Radovljici

za upravno dobo od 1. januarja do 31. decembra 1897.

Aktiva

Pasiva

	gld.	kr.		gld.	kr.
Račun hipotek	243321	34	Račun vlog:		
Račun hipotečnih obrestij:			Stanje vlog z		
Zaostale obresti l. 1897	285	79	dne 31. dec. gld. 350264.22 1/2		
Zamudne obresti	16	09	Kapit. obresti	8893	73
Račun zalog	979	50	Račun hipotečnih obrestij:		
Račun založnih obrestij:			Predplačila za leto 1898	2234	15 1/2
Zaostale obresti od zaloga	12	74	Račun založnih obrestij:		
Račun menic:			Predplačila za leto 1898	—	58
Eskompt. menic	23675	—	Račun menični:		
Račun tekoči	69784	71	Predplačila za leto 1898	415	03
Račun tekočih obrestij:			Saldo kot čisti dobiček	2176	62
Viseče obresti	2428	78			
Račun efektov	gld. 10393.91				
Razlika pri kurzu	22	01			
Račun efektnih obrestij:					
Viseče obresti	159	68			
Račun inventara:					
Vrednost inventara	561	57			
Račun prehodni	1109	19			
Račun uradnih stroškov:					
Vrednost tiskovin	272	20			
Zaostali stroški	12	65			
Račun blagajne					
Saldo v gotovini 31. dec. 1898	10993	20			
	363984	34		363984	34

Mestna hranilnica v Radovljici

dne 2. marca 1898.

(411)

A. Roblek s. r.
predsednik.

V. Hudovernik s. r.
tajnik.

A. Rudesch s. r.
pisarn. ravnatelj.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dne 15. marca 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		20	
Avstrijska zlata renta	122		70	
Avstrijska krona renta 4%	102		55	
Ogerska zlata renta 4%	121		35	
Ogerska krona renta 4%	99		45	
Avstro-ogerske bančne delnice	925		—	
Kreditne delnice	362		50	
London vista	120		45	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		75	
30 mark	11		75	
30 frankov	9		53	
Italijanski bankovci	45		—	
C. kr. cekini	5		66	

Vrtna prst na prodaj!

Naslov v upravnistvu tega lista.

(403-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Praga** čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lenc Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregene, Curih, Geneve Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Praga v Novo mesto in v Kotevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. **Praga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlo vih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno grada, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregene, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — **Praga in Nevega mesta in iz Kotevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. ur. 20 m. zvečer. (17-60)

Ugodna prilika!

Stara predajalna s vso opremo v Zagorji ob Savi se radi odpotovanja odda v najem pod zelo ugodnimi pogoji. — Več se izve pri lastnici **Frančiški Slenc** v Zagorji ob Savi. (382-4)

Hiša

z vrtom, dve njivi in gozd prodaje se takoj (410-1) v **Kranji h. št. 165.**

Izurjenega

odvetniškega uradnika

s lepo pisavo vzprejme takoj

Dr. U. Lemež

(402-3)

odvetnik v Slovenski Bistrici.

SANTAL MIDY. Zatre Copala, kuberbe, vzbrisanja. Ozdravi iztok v 48 urah. — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči čiščenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak tobolček ime MIDY. Zaloga, 8. rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Išče se

poštna upraviteljica

za poštni urad **Vinica** do zadnjega marca proti mesečni plači 10 gld., prostim stanovanjem in hrano. (407-2)

Uradno dovoljena

1. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni

priloga in namešča (347-10)

službe iskajoče vsake vrste

(moške in ženske) na tuku in drugod. Za kakor koli moreče hitro in vestno postrežbo se jamči.

Vizitnice

priporočila

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

V prijazen ozir!

Usojam si p. n. občinstvu naznaniti, da bodem v svoji

restavraciji v Gradišči št. 2

od sobote naprej uvedel

plzensko pivo iz meščanske pivovarne

katero se bode točilo naravnost iz soda brez vsakršnega aparata.

Nastavilo se bode pivo v soboto ob 6. uri zvečer.

Za prav mnogobrojen obisk prosim najudaneje

(397-3)

L. Fantini.

F. P. Vidic & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke

zarebane strešne opeke

(Strangfalzziegel)

(izdelane iz najbolje znane Vrhnjske gline) z zraven spadajočo stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitaga železa

lončene peči in štedilnike

(lastnega izdelka)

Roman-cement

Dovški Portland-cement

kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!

(396-2)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.